

**บทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษา บ้านท่าสะท้อน
ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา**
**The Role of Community Leaders in Managing the 2019 Coronavirus
Pandemic: Case study, Ban Tha Sa-torn, Tung Mo Sub-district,
Sadao District, Songkhla Province**

ฐาปนี อินทะโร, ณัฐพล ช่วยมาก, สุทธาทิพย์ วารีเพชร,
บุษกร ศิริรักษา, ธัญชนก อินทร์เหมือน, พิพัฒพงศ์ สมณกิจ
กรวิทย์ เกาะกลาง¹

Thapanee Intharo, Natthapol Chuaymak, Suthatip Wareephet,
Butsakon Siriraksa, Tanchanok Inmuean, Pipatpong Sommanakit
Korravit Kohklang

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องบทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษา บ้านท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา วิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อการวิเคราะห์ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 280 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และวิธีการทดสอบ LSD (Least Significant Difference Test)

ผลการศึกษาพบว่า (1) พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทของผู้นำชุมชนท่าสะท้อนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 นั้น มีผลไปในทางบวก เนื่องจากการดำเนินการของผู้นำ

¹ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี; Faculty of Liberal Arts and Management Science Prince of Songkla University, Suratthani Campus, Thailand
Corresponding Author, E-mail: koravit.k@psu.ac.th

ชุมชนนั้นมีผลทำให้ประชาชนได้ศึกษาความรู้ใหม่ และใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยมากขึ้น (2) พบว่า ในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในทั้งสองด้านที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จำแนกตามเพศ พบว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอายุ พบว่า การเปรียบเทียบระหว่าง อายุ 18 - 25 กับ มากกว่า 35 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอาชีพ พบว่า การเปรียบเทียบระหว่าง เกษตรกร กับ พนักงานบริษัท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด และในส่วนของการจำแนกตามระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การเปรียบเทียบรายค่าไม่พบความแตกต่างกัน

คำสำคัญ : บทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการ, โควิด-19, สงขลา

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the people's opinions on the role of management. Covid-19 epidemic of community leaders, Tha Sa-torn, Thung Mo sub-district, Sadao district, Songkhla province (2) to compare public opinion on the management of community leaders' Covid-19 epidemic. Tha Sa-Torn, Thung Mo Sub-district, Sadao District, Songkhla Province. In this research method, the researcher used a mix method. between quantitative and qualitative research The questionnaire was used as a research tool for analysis. By determining the sample size using Taro Yamane's formula, the sample size was 280 people. The statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation, F-test and LSD (Least Significant Difference Test)

The results of the research were found that (1) The sample's opinions on the role of community leaders Tha Sa-torn in the management of the Covid-19 pandemic were positive. Due to the actions of community leaders that resulted in people learning new knowledge and live more safely. (2) In the management of the Covid-19 pandemic, the two above-mentioned aspects, classified by gender, showed differing opinions. The comparisons between males and females were significantly different at the 0.05 level the most, classified by age. It was found that the comparisons between the ages of 18-25 and over 35 had significant differences.

Statistics at the 0.05 level the most, classified by occupation, it was found that the comparison between farmers and company employees There was a statistically significant difference at the 0.05 level the most. and the average monthly income level, it was found that the pairwise comparison did not find any difference.

Keywords : Community Leadership Roles in Management, Covid-19, Songkhla

บทนำ

การระบาดของโควิด-19 เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปลายปี พ.ศ.2562 และได้เริ่มแพร่กระจายไปทั่วโลก ส่งผลกระทบทั้งในด้านสุขภาพจิต สุขภาพร่างกาย เศรษฐกิจ หรือแม้กระทั่งในด้านสังคม และยังคงเป็นปัญหาที่ลุกลามมาจนถึงปัจจุบัน จากข้อมูลเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2565 ประชากรผู้ติดเชื้อทั่วโลกมีจำนวน 460,214,272 คน มียอดเสียชีวิต 6,067,716 คน โดย 5 ลำดับแรกของประเทศที่มีการติดเชื้อสูงสุด อันดับหนึ่ง ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (81,216,268 คน) อินเดีย (42,996,062 คน) บราซิล (29,382,196 คน) ฝรั่งเศส (23,532,997 คน) และอังกฤษ (19,700,952 คน) ตามลำดับ (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2565) ประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 นั้น ทำให้ประชาชนในประเทศต้องเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต เพราะผลกระทบที่ได้รับนั้นนับเป็นปัญหาใหญ่ โดยเฉพาะในทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ตกงาน หรือถูกเลิกจ้าง นอกจากนี้ยังมีการที่จำเป็นต้องเว้นระยะห่างทางสังคม เพื่อไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส ทำให้สัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและชุมชนลดลงไป ดังนั้นผู้นำจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำในการปกครองและดำเนินการจัดการให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้

ผู้นำชุมชนนั้นเปรียบเสมือนกลไกที่สำคัญของการจัดการสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ภายในพื้นที่เพื่อควบคุมไม่ให้เกิดสถานการณ์ที่รุนแรงมากขึ้นและจำเป็นต้องมีการจัดการให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการของตน ซึ่งผู้นำชุมชนนั้นนอกจากจะมีภารกิจหน้าที่ในการควบคุม และดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนแล้วนั้น ยังต้องดำเนินการจัดการและบำบัดทุกข์บำรุงสุข ตรวจสอบ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน ชุมชนอีกด้วย จึงถือว่าเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลประชาชนในปกครองทุกระเบียดนิ้วในสถานการณ์ที่มีโรคระบาดอย่างโควิด-19 นั้น พื้นที่ของหมู่บ้านท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ก็เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 ซึ่งภายใน หมู่บ้านนั้นประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก รองลงมาคือประกอบอาชีพในพื้นที่นอกหมู่บ้าน จึงมีการเดินทางเข้า-ออก หมู่บ้านกันอยู่บ่อยครั้ง ในช่วงแรกที่เกิดการระบาดของโรคโควิด-19 ภายในหมู่บ้านเป็นไปด้วยความสงบ เนื่องด้วยประชาชนส่วนใหญ่

เป็นคนมีอายุ ทำให้เชื้อจากภายนอกที่เข้าสู่ชุมชนมีน้อยจนเรียกได้ว่าอยู่ในระดับที่น้อยมากจนอยู่ในระดับที่ไม่มีเชื้ออยู่ในชุมชน แต่หลังจากเริ่มมีการลือคดวุ่น หรือมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐออกมาเพิ่มมากขึ้น เชื้อจากภายนอกที่นำมาโดยคนทั้งนอกและในชุมชนก็เข้ามาเพิ่มขึ้น ทำให้ภายในชุมชนมีการออกมาตรการที่เข้มงวดโดยผู้นำชุมชน ซึ่งในส่วนนี้นับเป็นการยกระดับความสามารถของผู้นำในการจัดการสถานการณ์ที่มีโรคระบาด และเป็นการวัดประสิทธิภาพในการดูแลประชาชนของผู้นำชุมชนในสถานการณ์ที่มีการระบาดอย่างหนักของเชื้อโควิด-19

นอกจากการทำงานภายนอกหมู่บ้าน จะเป็นสาเหตุในการนำเชื้อจากภายนอกเข้ามาแล้วนั้น อาณาเขตของตำบลทุ่งหมอ ยังมีพื้นที่ที่ติดต่อกับตำบลปาดังเบซาร์ถึงสองด้าน ทั้งในทิศใต้และทิศตะวันตก ซึ่งตำบลปาดังเบซาร์นั้น เป็นตำบลหนึ่งที่ถือเป็นพื้นที่ชายแดนเพราะมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ทำให้มีแรงงานต่างด้าวมากมายที่เดินทางเข้าออก หรือลักลอบเข้าประเทศผ่านช่องทางนั้น ซึ่งในขณะที่ทั้งสองตำบลมีอาณาเขตติดต่อกันนั้น ปาดังเบซาร์ถือเป็นเขตการค้าขายที่สำคัญ ทำให้ประชาชนของหมู่บ้านทำสะพานเดินทางไปเพื่อจับจ่ายซื้อขายสินค้า ซึ่งนั่นทำให้สิ่งนี้กลายเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการนำเข้าเชื้อภายในหมู่บ้าน และเกิดการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส ซึ่งในส่วนนี้จึงเป็นหน้าที่ของผู้นำชุมชนที่จะจัดการให้มีมาตรการเพิ่มขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดการระบาดของเชื้อเกิดความรุนแรงมากขึ้น และเป็นหน้าที่ในการที่จะจัดศูนย์พักคอย หรือศูนย์กักกันผู้ติดเชื้อโควิด-19 ทั้งนี้ ยังมีการดำเนินการลงทะเบียนเพื่อจัดการข้อมูลของผู้ที่เดินทางมาจากต่างจังหวัด เพื่อให้มีการกักตนเองเพื่อตรวจดูว่ามีเชื้อเข้ามาภายในหมู่บ้านหรือไม่ เพื่อไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 จึงเห็นได้ว่า บทบาทของผู้นำชุมชนนั้นมีส่วนสำคัญในการจัดการสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ซึ่งบทบาทนี้เองจะเป็นตัววัดประสิทธิภาพของผู้นำชุมชนว่ามีประสิทธิภาพน้อยเพียงใดในการจัดการความเป็นไปของประชาชนในหมู่บ้าน อาทิเช่น การออกมาตรการควบคุมการปฏิบัติตนในสถานการณ์ที่มีโรคระบาด, การจำกัดเวลาไม่ให้มีการออกนอกบ้านหลังเวลาที่กำหนด, การจัดการ การเฝ้าระวัง หรือแม้กระทั่งการดำเนินการดำเนินการจัดการดูแลผู้ป่วยติดเชื้อ หรือผู้มีความเสี่ยงติดเชื้อภายในหมู่บ้าน

ดังนั้น การดำเนินการวิจัยเรื่องบทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษา บ้านท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จึงมีจุดประสงค์ในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และนำผลที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อหาแนวทางในการเสนอนโยบายที่ดีเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการกับสถานการณ์ที่อาจจะมี การระบาดเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอนาคต เพื่อเป็นการเตรียมแนวทางการรับมือ และเป็นการ

ขับเคลื่อนมาตรการและ นโยบายในด้านต่าง ๆ ต่อไป และเป็นการเปิดโอกาสที่สำคัญแก่ประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการที่จะมอบข้อคิดเห็นแก่ผู้นำ ชุมชนให้ปฏิบัติหรือปรับปรุงตนตาม เจตนารมณ์ของลูกบ้าน และเป็นข้อมูลสำคัญที่จะนำไปสู่การ วางแผนกระบวนการในการดำเนินการหามาตรการใหม่ ๆ ที่จะกำหนดทิศทางการป้องกันโรค ระบาดที่อาจเป็นปัญหาใหญ่มากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ของผู้นำ ชุมชนท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

กระบวนการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ไป ดำเนินการศึกษารายละเอียด และวิเคราะห์ โดยลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามแบบผสม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีลักษณะข้อคำถามทั้งปลายปิดปลายเปิด โดยจะแบ่ง ออกเป็น 3 ส่วน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตอนที่ 2 เป็นส่วนของแบบสอบถามของประสิทธิภาพเกี่ยวกับการทำงานผู้นำชุมชนในการ จัดการโรคระบาดโควิด-19 โดยใช้เครื่องมือแบบ Rating Scale 5 ระดับ โดยในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ให้เลือกเพียงข้อละ 1 คำตอบ แบ่งเป็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ในการทดสอบความสัมพันธ์ ซึ่งแบบสอบถามมี 2 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือโควิด-19 และด้านประสิทธิภาพการทำงานของผู้นำชุมชน รวมจำนวน 19 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นการเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาท ของผู้นำชุมชน สามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้เพิ่มเติมได้อย่างเสรี เนื่องจากผู้วิจัย สร้างข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด และได้ทำการวัดค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เครื่องมือในการทดสอบ แบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา และหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเฉลี่ย

ทั้งหมดของการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) = 0.938 หมายความว่ามีความเชื่อมั่นสูงมาก จึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และ วิธีการทดสอบ LSD (Least Significant Difference Test) โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปผลการวิจัย

การสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือโควิด-19 และด้านประสิทธิภาพการทำงานของผู้นำชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในบ้านท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา จำนวน 240 คน ซึ่งสามารถ สรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปได้ว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีการจำแนกออกเป็น จำแนกตามเพศ จำแนกตามอายุ จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกตามอาชีพ และจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศหญิงจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 เป็นเพศชาย 113 คน คิด เป็นร้อยละ 47.08 และกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.42 จำแนกตามอายุ พบว่า ช่วงอายุระหว่าง 18 – 25 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33 ช่วงอายุระหว่าง 25 – 35 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 ช่วงอายุระหว่างมากกว่า 35 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และช่วงอายุต่ำกว่า 18 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.42 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาตรี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 50.42 ระดับมัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 30.42 ระดับ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.08 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08 จำแนกตามอาชีพ พบว่า นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 110 คน คิดเป็น 45.83 ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.33 ในส่วนอื่น ๆ ได้แก่ เกษตรกร ชาวสวนรับจ้าง ทั่วไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.08 พนักงานบริษัท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า – 5,000 95 คน คิดเป็นร้อยละ 39.58 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 อยู่ที่ 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.83 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 อยู่ที่ 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.33 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 อยู่ที่ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.08 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 30,000 อยู่ที่ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

ผลการวิจัยส่วนที่ 2 ข้อมูลคำถามเกี่ยวกับบทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือโควิด-19 ของผู้นำชุมชน

สรุปได้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 จำแนกคำถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้ คำถามเกี่ยวกับ (IV1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนในด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือโควิด-19 ปรากฏว่าแสดงค่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณา อันดับหนึ่ง คือ มีมาตรการประกาศให้งดหรือลดการทำกิจกรรมรวมกลุ่มคนจำนวนมาก การเข้าไปในพื้นที่ที่มีคนจำนวนมาก หรือพื้นที่เสี่ยงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.13 อันดับสอง คือ มาตรการป้องกัน คัดกรอง และการสังเกตอาการ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในชุมชน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.11 อันดับสาม คือ มีการติดตั้งที่วัดอุณหภูมิและจัดวางเจลแอลกอฮอล์สำหรับใช้ทำความสะอาดมือตามจุดต่าง ๆ อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.99 และ อันดับสามรวม คือ ผู้นำมีการแต่งตั้งคณะทำงานป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.99 อันดับสี่ คือ มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์แนะนำการปฏิบัติเพื่อสุขอนามัยที่ดี เช่น วิธีล้างมือที่ถูกต้อง การสวมหน้ากากอนามัย การเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล เป็นต้น หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวกับโรคโควิด-19 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.97 อันดับห้า คือ ผู้นำมีนโยบายกำหนดให้ประชาชนในชุมชน ต้องสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.92 อันดับหก คือ มีการทำความสะอาดบริเวณจุดสัมผัสเสี่ยงร่วม เช่น ราวบันได ลูกบิดประตู โต๊ะ เก้าอี้ เป็นประจำ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.91 อันดับเจ็ด คือ มีแผนการใช้งบประมาณในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ความจำเป็นและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.90 อันดับแปด คือ ผู้นำได้มีการจัดเตรียมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยให้ประชาชน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.89 อันดับแปดรวมที่หนึ่ง คือ มีการติดตั้งจุดล้างมือด้วยสบู่อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.89 อันดับแปดรวมที่สอง คือ ใช้สื่อกระจายความรู้ด้านสุขภาพผ่านช่องทาง Social media เช่น Website , Facebook , Line หรือวิธีการสื่อสารแบบอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.89 และ อันดับแปดรวมที่สาม คือ ผู้นำมีการจัดสรรซื้อวัสดุอุปกรณ์ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สำหรับประชาชนในชุมชน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.89

ผลการวิจัยส่วนที่ 3 ข้อมูลคำถามเกี่ยวกับบทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในด้านประสิทธิภาพการทำงานของผู้นำชุมชน

สรุปได้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 จำแนกคำถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้ คำถามเกี่ยวกับ (IV2) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนในด้านประสิทธิภาพการทำงานของผู้นำชุมชน ปรากฏว่าแสดงค่าอยู่ในระดับมาก ซึ่ง อันดับหนึ่ง คือ ผู้นำชุมชนมีภาวะการเป็นผู้นำ มีความรอบรู้ มีทักษะในการบังคับบัญชา และมีความเข้าใจใน หน้าที่เกี่ยวกับงานบริหาร และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 2019 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.02 อันดับสอง คือ ผู้นำชุมชนมีการส่งเสริมและสร้างความร่วมมือ ในการทำงานเป็นทีม เพื่อแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.01 อันดับสองร่วม คือ ผู้นำชุมชนมีการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.01 อันดับสาม คือ ผู้นำชุมชนรับฟังข้อเสนอ/ความคิดเห็นจากประชาชนเพื่อนำไปสร้างประโยชน์และปรับนโยบายเพื่อความอยู่ของประชาชนในชุมชนของสถานการณ์โควิด-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.00 อันดับสี่ คือ ผู้นำชุมชนมีความสามารถในการบริหารงาน ทำงานอย่างเป็นระบบ และสามารถตัดสินใจได้เหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.96 อันดับห้า คือ ผู้นำชุมชนมีการส่งเสริมและสร้างความร่วมมือ ในการทำงานเป็นทีม เพื่อแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.90 และ อันดับหก คือ ผู้นำชุมชนมีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายการบริหารจัดการ การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.89

ผลการวิจัยส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชนในการรับมือกับโรคระบาดและแนวทางในการรับมือกับสถานการณ์การระบาดของโควิด-19

ตารางที่ 1 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชนในการรับมือกับโรคระบาดของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มการสนับสนุนศักยภาพการทำงานของผู้นำชุมชนในปัจจุบัน	35	14.58
กลุ่มเสนอแนวทางการพัฒนาด้านศักยภาพการทำงานของผู้นำชุมชนในปัจจุบัน	130	54.16
กลุ่มไม่ประสงค์ออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	75	31.25
รวม	240	100.00

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเสนอแนวทางการพัฒนาด้านศักยภาพการทำงานของผู้นำชุมชนในปัจจุบันอยู่ที่ 130 คน คิดเป็นร้อยละ 54.16 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสงค์ออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอยู่ที่ 75 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และสุดท้ายคือ กลุ่มตัวอย่างที่การสนับสนุนศักยภาพการทำงานของผู้นำชุมชนในปัจจุบันอยู่ที่ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.58 โดยสามารถยกตัวอย่างการเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มการสนับสนุนศักยภาพการทำงานของผู้นำชุมชนในปัจจุบัน

1.1 การบริหารชุมชนท่านผู้นำทำได้อย่างยอดเยี่ยม

1.2 ศักยภาพในรับมือกับโควิดภายในชุมชนของนายบ้านสามารถรับมือได้ ค่อนข้างเป็นที่น่าพอใจ

1.3 การดูแลและรับมือได้อย่างครอบคลุม และทั่วถึงในทุกด้านแล้ว

2. กลุ่มเสนอแนวทางการพัฒนาด้านศักยภาพการทำงานของผู้นำชุมชนในปัจจุบัน

2.1 ด้านการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนอกจากการให้ความรู้ความเข้าใจ โดยการตรวจเชิงลึก เพื่อให้เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีเด็กและผู้สูงอายุ ค่อนข้างเยอะในชุมชนและเชื้อโควิดในปัจจุบันแพร่กระจายสามารถติดกันได้ง่าย จึงควรพัฒนาในส่วนนี้มากขึ้น

2.2 ด้านการมีสวัสดิการแก่ผู้กักตัวที่บ้าน เนื่องจากไม่สามารถออกไปซื้อของจำเป็นได้ และบริการอาหารออนไลน์ ไม่เข้าถึงภายในชุมชน

2.3 พัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีมาปรับใช้ให้มากขึ้น อย่างการใช้ application ทางโทรศัพท์มือถือในการแจ้งข่าวสารกลุ่มไลน์แก่ประชาชนในหมู่บ้าน

2.4 ด้านการวางแผนรับมือให้มีความกระชับและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. กลุ่มไม่ประสงค์ออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 2 สรุปข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางในการรับมือกับสถานการณ์การระบาดของโควิดไวรัสของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน(คน)
ต้องจัดการป้องกันตนเองโดยการใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือด้วยสบู่ หรือสเปรย์ เจลแอลกอฮอล์ทุกครั้งหลังออกไปนอกสถานที่	68
การเฝ้าระวังเว้นระยะห่าง ปฏิบัติตนตามมาตรการการป้องกันตนเองจากโควิด และคอยตรวจ ATK ทุกครั้งเมื่อไป-กลับต่างจังหวัด หรือพื้นที่เสี่ยง ทางที่ดีหากไม่มีความจำเป็นก็ไม่ควรออกจากบ้าน	43
การได้รับการฉีดวัคซีน จากสถานที่อนามัย โรงพยาบาลใกล้เคียง เพื่อเป็นการรับมือ และป้องกันตนที่ดีที่สุดในปัจจุบัน	19
การติดตามข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเนื่องจากโรคโควิดมีการกลายพันธุ์และแพร่กระจายได้ง่ายขึ้นจากสื่อโซเชียลต่าง ๆ	14
งดกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดการรวมตัวของผู้คน งดหรือหลีกเลี่ยงพื้นที่แออัด	6
การสวมหน้ากากอนามัยที่เป็นจริงของตนเองเมื่อติดเชื้อโควิด เพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อสังคม	1
รวม	151

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการรับมือกับสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างในการเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งสามอันดับแรกที่มีความถี่มากที่สุดคือ เกี่ยวกับการต้องจัดการป้องกันตนเองโดยการใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือด้วยสบู่ หรือสเปรย์ เจล แอลกอฮอล์ทุกครั้งหลังออกไปนอกสถานที่มากที่สุด มีความถี่อยู่ที่ 68 คนรองลงมาคือ การเฝ้าระวัง เว้นระยะห่าง ปฏิบัติตนตามมาตรการการป้องกันตนเองจากโควิด และคอยตรวจ ATK ทุกครั้งเมื่อไป-กลับต่างจังหวัด หรือพื้นที่เสี่ยง ทางที่ดีหากไม่มีความจำเป็นก็ไม่ควรออกจากบ้าน มีความถี่อยู่ที่ 43 คน และสุดท้ายคือ การได้รับการฉีดวัคซีน จากสถานที่อนามัย โรงพยาบาลใกล้เคียง เพื่อเป็นการรับมือและป้องกันตนที่ดีที่สุดในปัจจุบัน มีความถี่อยู่ที่ 19 คน

ผลการวิจัยส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับโคโรนาไวรัส 2019

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับโควิด-19 จำแนกตามเพศ พบว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอายุ พบว่า การเปรียบระหว่าง อายุ 18 - 25 กับ มากกว่า 35 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอาชีพ พบว่า การเปรียบระหว่าง เกษตรกร กับ พนักงานบริษัท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด และในส่วนของ การจำแนกตามระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การเปรียบเทียบรายคู่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในด้านประสิทธิภาพการทำงานของผู้นำชุมชน

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับโควิด-19 จำแนกตามเพศ พบว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยการเปรียบระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอายุ พบว่า การเปรียบระหว่าง อายุ 18 - 25 กับ มากกว่า 35 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอาชีพ พบว่า การเปรียบระหว่าง เกษตรกร กับ พนักงานบริษัท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด และในส่วนของ การจำแนกตามระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การเปรียบเทียบรายคู่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ของผู้นำชุมชน มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่จะแสดงความคิดเห็นและมอบระดับความพึงพอใจต่อการดำเนินการตามบทบาทของผู้นำชุมชน

จากการศึกษาพบว่า การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาทของผู้นำชุมชนท่าสะท้อนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 นั้นเป็นไปในทิศทางเชิงบวก กล่าวคือ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ผู้นำชุมชนได้มีการดำเนินการตามหน้าที่อย่างเหมาะสม มีการออกกฎและมาตรการในการดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดใน วงกว้างของเชื้อไวรัสที่กำลังมีการแพร่ระบาดอยู่ในขณะนี้ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวนี้ จะเป็นการส่งผลให้ประชาชนในชุมชน

ได้ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง และรอบคอบมากขึ้น ทั้งยังมีความปลอดภัยจากการเจ็บป่วย ทั้งยังสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ปัญญาธร (2564) ที่พบว่า 1) สถานการณ์ก่อนการพัฒนา ประชาชนขาดความรู้เกี่ยวกับโรค COVID-19ขาดการรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงของโรค COVID-19 มีพฤติกรรมการป้องกันโรค COVID-19 ไม่เหมาะสม และชุมชนขาดมาตรการในการป้องกันโรค COVID-19 2) กิจกรรมการพัฒนา ประกอบด้วย การให้ความรู้เกี่ยวกับโรค COVID-19 การเสริมสร้างการรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงของโรค COVID-19 การพัฒนาพฤติกรรมการป้องกันโรค COVID-19 และการสร้างมาตรการในการป้องกันโรค COVID-19 ของชุมชน และ 3) หลังการพัฒนา ทั้งแกนนำชุมชนและตัวแทนสมาชิกครัวเรือนมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรค คะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงของโรคและคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรค สูงกว่าก่อนการพัฒนาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันโรค COVID-19 และไม่พบผู้ป่วยโรค COVID-19 ในชุมชน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ของผู้นำชุมชนจากการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีความแตกต่างกัน จากการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับโควิด-19 และ ด้านประสิทธิภาพการทำงานของผู้นำชุมชน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของผู้นำชุมชนท่าสะท้อน ในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 ในทั้งสองด้านที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จำแนกตามเพศ พบว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอายุ พบว่า การเปรียบเทียบระหว่าง อายุ 18 - 25 กับ มากกว่า 35 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด จำแนกตามอาชีพ พบว่า การเปรียบเทียบระหว่าง เกษตรกร กับ พนักงานบริษัท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด และในส่วนของการจำแนกตามระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การเปรียบเทียบรายคู่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเกศสุตา โภคานิตย์ (2560) ที่พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียวในการพัฒนาท้องถิ่นทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก และในส่วนของ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียวในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

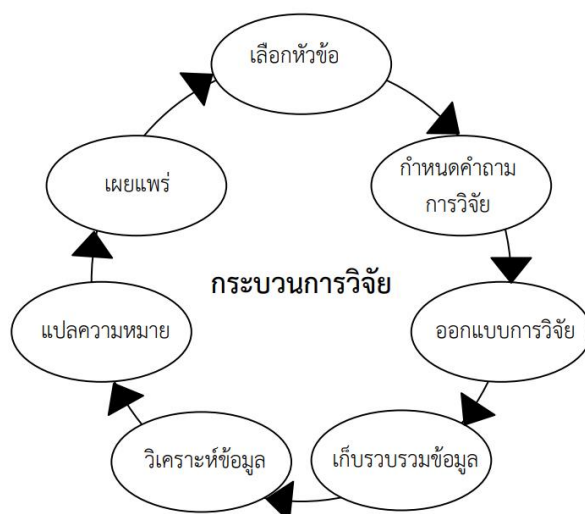
องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการทำวิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำชุมชนในการจัดการโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษา บ้านท่าสะท้อน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอเสเดา จังหวัดสงขลา ทำให้ผู้วิจัยสามารถสกัดองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา การทำวิจัย การสืบค้น ดังนี้

1. ความแตกต่างทางความคิดจากความหลากหลายของคนในชุมชน จากผลการวิจัยที่ได้ทำการวิเคราะห์ ทำให้เห็นว่ามีความคล้ายคลึงที่กลุ่มตัวอย่างนั้นมีความคิดที่แตกต่างกันออกไป แม้จะมีบางปัจจัยที่เหมือนกัน แต่เมื่อใดที่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งมีความแตกต่างกันแล้ว ก็จะเป็นหนึ่งตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความหลากหลายทางความคิดได้อย่างชัดเจน

2. ความสำคัญของผู้นำชุมชนในพื้นที่ยุคใหม่ ผู้นำชุมชนสำคัญในพื้นที่ที่มักจะเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้นำมากที่สุดในชุมชนนั้น ๆ ดังนั้นบุคคลผู้นี้จึงจะต้องเป็นผู้ที่สามารถนำคนในพื้นที่ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมได้ และต้องมีความหนักแน่นมากพอที่จะเผชิญกับปัญหา และมีแนวคิดที่หลากหลายในการค้น เสาะหาวิธีที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น บทบาทของผู้นำจึงมีความสำคัญมาก เพราะการที่สังคมหรือชุมชนจะเข้มแข็งได้นั้น ผู้นำก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะเป็นวงล้อสำคัญที่จะสามารถขับเคลื่อนให้ชุมชนถูกพัฒนาได้ดีขึ้น

3. กระบวนการทำวิจัย เนื่องด้วยการทำวิจัยนั้น มีความสำคัญมากตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาหัวข้อที่ผู้วิจัยนั้นมีความสนใจที่จะศึกษา และเจาะประเด็นปัญหานั้น เพื่อสร้างประโยชน์และนำไปปรับใช้ได้ในอนาคต ดังนั้นกระบวนการทำวิจัย จึงเป็นสิ่งที่ผู้ทำวิจัยต้องมาดำเนินการศึกษาอย่างละเอียดตั้งแต่ขั้นตอนแรก เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดจนเกิดผลกระทบตามมาในภายหลัง ซึ่งกระบวนการทำวิจัยมีดังนี้

ภาพที่ 1 กระบวนการวิจัยของนุแมน

ดังนั้น ทุกองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยได้รับจากการทำวิจัยนั้นจึงเป็นสิ่งที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการ พัฒนา สร้างความเปลี่ยนแปลงแก่ตัวบุคคลคือ ตัวของผู้วิจัยเอง และกลุ่มหมาย รวมไปถึงเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาองค์กร ส่งเสริมให้องค์กรมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ อันจะเป็นการสร้างและยกระดับสังคมให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาพบว่า การเข้ามามีส่วนร่วมกันระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภายนอกยังมีน้อย การทำงานร่วมกันเป็นเพียงการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำชุมชน กับหน่วยงานประจำชุมชน อย่างเช่น อสม. เท่านั้น ดังนั้น การประชาสัมพันธ์ หรือลงมาดำเนินการร่วมกันระหว่างชุมชนกับหน่วยงานระดับสูงกว่าชุมชนควรมีมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระจายข้อมูลในวงกว้าง รวมถึงเป็นการกระจายทรัพยากรที่สำคัญ ในการใช้ชีวิตในสถานการณ์ที่เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ประการแรก ควรมีการติดตามประเมินผลหลังจากการดำเนินการนำเสนอผลการศึกษานี้ แก่ผู้นำชุมชน หรือพัฒนาร่วมกัน เพื่อให้การทำงานของผู้นำชุมชน เป็นการดำเนินการเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

ประการที่สอง ควรมีการดำเนินการกระจายกลุ่มอาชีพ หรือศึกษากลุ่มบุคคลที่ได้รับผลกระทบ เพื่อสืบหากกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด อันจะสามารถนำข้อมูลในส่วนนั้นมาต่อยอด เพื่อที่จะหาแนวทางในการดำเนินการแก้ไขกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-19

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (15 มีนาคม 2565). สถานการณ์ทั่วโลก. สืบค้นจาก <https://ddcportal.ddc.moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/index.html#/20f3466e075e45e5946aa87c96e8ad65>
- กาญจนา ปัญญาธร และคณะ. (10 มิถุนายน 2564). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันโรค COVID-19 บ้านหนองสวรรค์ ตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า
- เกศสุตา โกคันนิตย์ และคณะ. (31 มีนาคม 2560). บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. รายงานการวิจัย. คณะรัฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- บัญญัติ กิมศรี. (กุมภาพันธ์ 2559). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา สืบค้นจาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcims/files/57950027.pdf
- ปราณี อธิคมานนท์. (2550). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภูมิภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (มกราคม – มิถุนายน 2554). แนวทางการศึกษาภาวะผู้นำ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร(5).
- วิจิตรา จำฝิ่งใจ และคณะ. (ม.ป.ป.). การจัดสวัสดิการชุมชนเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางในช่วงสถานการณ์โควิด-19 กรณีศึกษา ศูนย์บ่มเพาะสงขลาพึ่งพาตนเอง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. บทความวิจัยศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาสวัสดิการสังคม : มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สงขลา สืบค้นจาก

http://www2.huso.tsu.ac.th/ncom/csd/csdful_pdf/c175.pdf?fbclid=IwAR27Igc p95s_wmZLkHesbA-BpMDZqdTlamUD-9l6mD388butoLK705Ehccs

ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา. (13 มีนาคม 2565). สถานการณ์โควิด 19 วันที่ 13 มีนาคม 2565. สืบค้นจาก

<https://www.skho.moph.go.th/eoc/?p=6537>

สรวิทย์ เอี่ยมบุญ. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาท

อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคโควิด - 19 อำเภออง ไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย. วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา(2).

อภิชาติ พานสุวรรณ. (2557). การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สืบค้นจาก

<http://lp.mcu.ac.th/userfiles/file/thesis/Doctor-of-Philosophy/Public-Administration/57-12-1-001.pdf?fbclid=IwAR3Hqp6-O30FSUYvX5Xc1bfwlVQ0IKsbO7uNvtEFpSVPu3v8Vm-Dpeze0M>

อมรเทพ จันทรวณ. (2554). บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้นำท้องถิ่นในการบริหารงานของเทศบาล

ตำบลในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชานโยบายและการวางแผนสังคม : มหาวิทยาลัยทักษิณ สืบค้นจาก

<http://kb.tsu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/2407/1/%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%9E%20%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%94%E0%B8%A7%E0%B8%99%2000185165.pdf?fbclid=IwAR2QN1hbHF-rqzFOVVIKRXor6wDRf0hFEaFoXnP>

He, F. (2020, March 12). Coronavirus disease 2019: What we know?. Journal of

Medical Virology. John Wiley & Sons Inc. from

<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1002/jmv.25766>

HR NOTE TEAM. (2021, September 3). ทฤษฎีการบริหารจัดการ POCCC และหลักการจัดการ

องค์กรสู่ความสำเร็จตามแนวคิดของ Henri Fayol. from

<https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190626-poccc-henri-fayol/>

THE AMERICAN HERITAGE DICTIONARY. (n.d.). leadership. from

<https://www.ahdictionary.com/word/search.html?q=Leadership>

World Health Organization. (n.d.). Coronavirus. from

<https://www.who.int/thailand/health-topics/coronavirus>